

Tanker d. 4. jan 87.

Kæreste Viggo!

Hvor har det været en rig dag.
Jeg synes, at det har været en
rigtig værdig afsked med Lisbeth.
Du har gjort en stor indsats for,
at få dagen til at blive et
vældigt godt minde om Lisbeth.
Mange tak for det. - Du forstår
vel, at jeg godt ville bibeholde
hendes glade smil, da I tog
afsked efter jeres juletur. Jeg håber,
at jeg ikke har såret dig. Jeg
elsker dig jo så meget.
Hvad kan jeg nu gøre for dig?

Bæde du dog bare i nærheden.
 Men du skal jo også have et
 værdigt liv, så et par væber
 hos os, kan vel ikke udfylde
 din tilværelse, til din tilfreds-
 stillelse? Men det er jo ting,
 som vi kan tale om senere.

Husk, du er ikke alene.

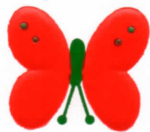
Nu har jeg mistet tre mødre. Først
 mor, så mormor, som jeg jo også
 kendte (til mor blev gift med Axel),
 og så nu Lisbeth, som vel nok ~~er~~ er
 det menneske, som har taget mig
 meget til sit hjerte. Det har været.
 Jeg er jo ikke så nem.

Hvor var det rovt at vi kunne
 sidde og snakke sammen idag.
 Jeg er meget imponeret over dig.
 Du har min fulde agtelse, for
 din måde at ordne alle tingene
 på. Du er virkelig et menneske,
 som er værd at samle på. Hvor
 er det dog lykkelig, at du er min
 svigerfar.

Som Kirsten ville sige, når
 jeg får mine skøre ideer:
 "Snak hellere med Viggo."

Jeg vil meget gerne have dig
 med på ferie, når vi skal til
 Koeta. Nå-ja, det er jo også noget,

vi kan tale om sene.
men tankerne arbejder nogle
gange hurtigere end man selv
er herre over.

Der er så mange ting, man
beskæftiger sig med, som ikke
er væsentlige lige nu. men
man kan ikke stoppe dem.

Tak, fordi du lod mig ordne
buketten til Lisbeth.

Tanker fra mig til dig.

Alla.

